

ДАМЯН ДАМЯНОВ

ОРИС

chitanka.info

Цяло денонощие работих,
писах, брисах, думите въртях —
и усетих мозъка си потен —
не от тях, а всъщност — май от тях,
сирили черното ми в бяло листче,
нощен мрак — в измислени слънца,
свят от кръв, направен толкоз чист, че
да го дам на трите си деца,
без да ги оцапа и окаля,
без да ги рани и убоде.
жален свят, но да не ги ожали,
гладен, ала хляб да им даде,
страшен — от дула и от монети,
но да не ги купи и убий
и със моите ноци да им свети,
с мойта скръб — да ги не оскърби...
Мъчен свят. Ужасен свят. Но с трепет
догорял в безсънния покой
и осъмнал в листа като шепот.
Мокър лист, покрит с цигарна пепел...
Някой плакал и горял... Но кой?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.